

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra En Politiker

Citation: Brandes, Edvard: "En Politiker", i Brandes, Edvard: *En Politiker*, P. G. Philipsen, 1889, s. 160. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_04-shoot-idm140632370348272/facsimile.pdf (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: En Politiker

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Tegn baade hist og her. Og især oppe i det nordlige Jylland skulde der herske et stærkt Røre.

Margrete vilde maaske under andre Omstændigheder spurgt videre, nu var hun optaget af at ordne sit tilkommende Hjem.

De havde længe søgt Lejlighed, og straks raadede der nogen Uenighed mellem dem. Johan vilde nemlig helst bo udenfor Byen: saadan en Lejlighed som Scheibels tilsaite ham, dens Adgang til Have og dens forholdsvis friske Beliggenhed. Men denne Plan modsatte Margrete sig yderst bestemt: hun forestillede ham, hvor ubekvemt en udenbys Bolig laa for hans Arbejde og hvormegen Vandren frem og tilbage den vilde foraarsage, og skønt han ansaa det for sundt med de lange Ture, satte hun sin Vilje igennem.

For hende var det i Øjeblikket et Livsspørgsmaal. Hun havde boet saa triste Aar ude i Forstædernes Skygge, fjærnt fra Hovedstadens Glans, at hun gøs tilbage for en Fortsættelse af denne Tilværelse. Skulde hun sidde etsteds i en Atkrog, en halv Mil fra Østergade, den lange Formiddag, medens Gerner gik paa Skole og i Rigsdagen, den kedelige Aften, som han tilbragte i alleslags Møder! Men dette var ikke det

vigtigste. Nej, men hvem skulde besøge hende derude nordenfor Lov og Ret? Hvorledes skulde hun dér faa dannet den lille Kreds af indflydelsesrige Mænd, som hun stadigt haabede skulde udgøre hendes »Salon«?

Den friske Luft og den billige Husleje maatte vige for dette Hensyn. Forresten paastod Margrete urokkeligt, at en Lejlighed i Kjøbenhavn kunde faas uden Fordyrelse. Og saa endte det med, at hun opsporede en tredje Sal i selve Laksegade, ikke langt fra Tante Rikke. Højere end tredje Sal vilde hun ikke, og fire Værelser *maatte* hun have: Dagligstue, Spisestue, Sovekammer og Værelse til Johan. De to første Stuer var pæne og lyse, beliggende til Gaden, medens det daarlige Sovekammer og Johans lille Rum — hvor Herrerne kunde ryge — laa ud til Gaarden.

Margrete møblerede Lejligheden meget sirligt. Hun havde sluttet Venskab med Tante Rikke, saaledes at Johan kunde træffe hende i sit eget Hjem og ikke behøvede at gaa den lange Vej til Falkoneralléen. Margrete sagde aldrig den gamle Dame imod, naar hun udviklede sine Anskuelser, og Tante Rikke betragtede efterhaanden Margrete som et uskyldigt Offer for den kedsommelige